

[Jensen-Broby.]

andre steder, at ministeren skulle komme med et lovforslag, også for at man kunne få lejlighed til at drøfte, hvor seminariet skulle ligge. Man gennemførte imidlertid dengang dette seminarium i Lyngby imod vort ønske, og derfor kan vi heller ikke stemme for de videre udgifter dertil, men vil som sagt heller ikke stemme imod.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for de øvrige ændringsforslag, der er stillet, og som finansudvalgets ordfører har anbefalet.

Thestrup: På mit partis vegne skal jeg gøre nogle bemærkninger om de stillede ændringsforslag.

Jeg har ingen bemærkninger at gøre til ændringsforslagene nr. 70, nr. 101 og nr. 106. Vedrørende ændringsforslag nr. 148 er forholdet det, at mit parti for flertallets vedkommende går ind for ændringsforslaget, men der er nogle inden for partiet, som ikke er tilhængere deraf, og de vil gøre deres synspunkter gældende fra talerstolen. Om ændringsforslag nr. 154 gælder det samme.

Vedrørende ændringsforslag nr. 197, 198 og 199 vil jeg gerne bemærke følgende. Mit parti kan ikke stemme for disse ændringsforslag. De vedrører mødrehjælpsinstitutionerne og går ud på en forhøjelse af lægehonorarerne med 50 000 kr., en forhøjelse af de lægelige samrådsmedlemmers honorarer med 240 000 kr. og en forhøjelse til driften af Københavnsinstitutionens administrationsbygning fra 15 000 kr. til 429 000 kr. Når mit parti ikke kan stemme for disse ændringsforslag, beror det på følgende forhold.

Efter lov af 23. juni 1956 om ændringer i lov om mødrehjælpsinstitutioner skal der ved hver mødrehjælpsinstitution oprettes et eller flere samråd, bestående af institutionens leder og to læger, hvoraf den ene skal være speciallæge i gynækologi eller kirurgi og den anden speciallæge i psykiatri, og disse læger skal påse, at betingelserne for svangerskabsafbrydelse foreligger. I henhold hertil er der i alt oprettet 21 samråd, deraf er 5 knyttet til mødrehjælpsinstitutionen i København og resten knyttet til de syv mødrehjælpsinstitutioner med filialkontorer, som er oprettet ud over landet.

Det er for os oplyst, at hvert af de københavnske samråd vil komme til at behandle ca. 1 000 sager om året, medens de samråd, der er oprettet rundt omkring i landet, hver især har et langt mindre antal sager, et par af dem har endda under 100 sager om året. Det er derfor vor opfattelse, at der er oprettet alt for mange samråd, og at der herved er sket en betydelig overdimensionering af mødrehjælpsens virksomhed. Man er gået uden for, hvad loven har forlangt, nemlig ét samråd ved hver institution, idet vi naturligvis erkender, at København må have flere samråd, og i og for sig finder det antal, der er oprettet for København, rimeligt.

De to af de nævnte tre ændringsforslag beror altså på, at der er oprettet for mange samråd. Det sidste af dem vedrører driften af mødrehjælpsens bygning i København. Driften er anslået til at andrage 429 000 kr. årlig. Det er efter vor opfattelse ikke rimeligt at anvende et så stort beløb hertil, og det må stå for os, som om dette hus enten er overdimensioneret i betydelig grad, eller at administrationen af det ikke sker så sparsommeligt og så fornuftigt som muligt.

Det er jo ikke første gang, finansudvalget er stødt på udgifter inden for mødrehjælpen, som vi fandt mindre rimelige, og vi fik da også i sin tid den højtærede socialministers forgænger til at lade forvaltningsnævnet foretage en gennemgang af mødrehjælpsens administration. Denne gennemgang er efter de oplysninger, der foreligger for os, endnu ikke afsluttet. Selv om denne gennemgang, der er lovet afsluttet her i foråret, ikke direkte er rettet mod driften af administrationsbygningen, men er en undersøgelse af mødrehjælpsens administration i almindelighed, er det dog vor opfattelse, at det, når den er tilendebragt, vil være muligt at nå til et beløb vedrørende bygningens drift, der er betydelig lavere end det, der her er foreslået, og vi kan derfor ikke stemme for det stillede ændringsforslag.

Vedrørende ændringsforslag nr. 229 om læringes fribefordring vil jeg gerne bemærke, at vi heller ikke kan stemme for dette ændringsforslag, idet der efter vor opfattelse ikke burde være givet fuldstændig fribefordring, men — således som det efter vor